

Кричали “браво” і кричали “біс”...

Музика виражає те, що не може бути сказано, і те, про що неможливо мовчати.

Віктор Гого

Один порух руки – і пальці повільно торкаються клавіш, які поблискують від світла та спалахів фотоапаратів, лунає музика, ніби наповнюючи все довкола. Я затамовую подих і відчуваю ритм серця, очі блищать від сліз, по шкірі повзуть мурашки. Я чую тільки мелодію і розумію, що час на мить зупинився. Хіба не потрібно мати талант, щоби так майстерно виконати і розчулити до глибини душі?

Святковий гала-концерт до 25-річного ювілею Дитячої школи мистецтв відбувся на сцені ККК. Повна зала глядачів, а на сцені – вихованці, якими можна пишатися. Привітати прийшли представники міських організацій. Міський голова Володимир Удовиченко вручив працівникам Подяки від голови Київської

обласної державної адміністрації А. Й. Присяжнюка, годинники та подякував колективу за віддану, нелегку працю – виховання творчої особистості.

За роки свого існування школа випустила 1300 учнів, з них 130 продовжили здобувати музичну освіту у вищих навчальних закладах, а семе-

ро повернулись у Славутич і викладають у Школі мистецтв. Це той показник, заради якого і варто працювати!

За кулісами ми поспілкувалися з випускником Школи мистецтв, переможцем численних музичних конкурсів Євгенієм Олексю.

– Чия ініціатива була віддати тебе до музичної школи?

– Мама. Щоб я не витрачав даремно час після уроків, а займався чимось корисним. Заняття музикою розвивають слух, надихають, висловлюють почуття без слів.

– Чому ти обрав акордеон?

– Мій тато грав на цьому інструменті, тож я вирішив продовжити сімейну традицію.

– За роки навчання в музичній школі ти брав участь у конкурсах? Чи пам'ятаєш першу перемогу?

– Так. У районних, обласних, всеукраїнських. Конкурсів було багато. Перша перемога була в Києві, я не усвідомлював ще до кінця, наскільки все серйозно, бо був маленьким.

– А наскільки серйозно? Ти вирішив пов'язати своє життя з музикою?

– Не дивлячись на закінчення навчання, я продовжую відвідувати уроки вже дев'ятий рік. Планую вступати до Київського інституту музики імені Р. М. Глієра. Музика в моєму житті займає одне з перших місць.

– Які ще інструменти, крім акордеона, хочеш опанувати?

– За програмою Вищої школи другий інструмент є обов'язковим, тому думаю, що це буде фортепіано.

– Твій молодший братик теж займається на акордеоні. Це ти його пропагуєш?

– Ні. Це батьки віддали його до музичної школи. Йому 8 років. Ми граємо дуетом.

– Напевно, щоби стати хорошим музикантом, треба присвятити цьому багато часу?

– Так, це правда. Мистецтво забирає багато часу і сил. Звісно.

високих результатів неможливо досягти без наставника. Всі мої вчителі зробили внесок у мій розвиток як музиканта. Мені повезло з керівником – Людмилою Юр'івною Разжигевою. Саме вона повірила в мене і відкрила мені світ музики.

– Що ти побажаєш Дитячій школі мистецтв у її день народження?

– Процвітання, нових перемог, талановитих учнів, здоров'я вчителям!

Ніна СКОЧКО,
фото
Вікторії БОГДАН

Дует братів Олекс